

POVESTIRI CU ANIMALE

Papucii Gânsacului și multe altele

Ilustrații: Cătălin Nedelcu

Papucii gânsacului

Demult, demult, gânsacul avea în picioare niște papuci de culoare violet, foarte frumoși. Și se mândrea cu ei, lucru mare!

Odată, gânsacul nostru a vrut să treacă peste o punte; dar nu știu cum s-a întâmplat, că a scăpat papucii în apă. Să fi văzut atunci jale pe bietul gânsac!

Auzindu-l cum se jelea, toate neamurile lui au alergat acolo, să vadă ce-i.

— Vai de mine și de mine, mi-au căzut papucii în apă! striga gânsacul în gura mare. Săracul de mine, am rămas desculț! Ce să mă fac eu acum?

Căutară ele „zi de vară până-n seară“, dar peste papuci n-au mai dat.

Au venit atunci și rațele în ajutor; însă tot degeaba! Papucii nicăieri...

Și din vremea aceea se zice că rațele și gâștele, când înoată, tot vâră ciocul în apă și se scufundă; ele caută papucii gânsacului. Iar dacă treci pe lângă un cârd de gâște, gânsacul sâsâie, se ia după tine și te apucă cu ciocul de haină, parcă ar vrea să te întrebe:

— N-ai găsit papucii? Spune-mi iute, unde-mi sunt papucii?

Ogarul și iepurele

Cică odată, s-a întovărășit ogarul cu iepurele ca să plece la târg.

Era iarnă. Pe atunci, ogarul purta opinci și putea să meargă, pe când iepurele era desculț și vai de el cum îi clănțăneau dinții în gură.

Când ajung ei la târg, trag ca toată lumea la han. După ce au mâncat ceva, s-a pus ogarul pe chef și băutură, până și-a băut toate paralele.

